

“นิอุมะตุลฮิดายะฮฺ” บุญคุณการชี้นำของอัลลอฮฺ

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮฺ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : อับดุลศอมัด อัคนาน

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

2011 – 1432

IslamHouse.com

﴿ نعمة الهداية ﴾

« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبدالله الشقاوي

ترجمة: عبدالصمد عدنان

مراجعة: صافي عثمان

2011 – 1432

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

“นิอุมะตุลฮิตายะฮฺ” บุญคุณการชี้นำของอัลลอฮ์

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ความเมตตาจำเริญและความศานติจงมีแต่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ค็ อ ล ล ้ ล ล อ ฮ ุ อ ะ ล ็ ย ฮี ะ ะ ล ้ ล ้ ม ฉันทขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว โดยไม่มีภาคี หุ่น ส่วน อันใด สำหรับพระองค์ และฉันทขอปฏิญาณว่าท่านนบีมุหัมมัดคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์...

ค ว า ม โ ป ร ด ป ร า น (นี อู ม ะ ฮฺ) ที่ยิ่งใหญ่มากระการหนึ่งที่บังบ่าวได้รับจากอัลลอฮ์-สุบหานะฮูวะตะอะลา-คือ การที่ บ่าว ใ ต้ รั บ ท าง น ำ สู่ ศา ส น า อี ส ล า ม อัลลอฮ์ได้กล่าวถึงชาวอาหรับชนบทกลุ่มหนึ่งว่า

﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَمْتُمْ بِلِ اللَّهِ يَمُنْ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾﴾ (الحجرات: ١٧)

ความว่า “พวกเขาถ่อมตนคุณแก่เจ้าว่าพวกเขาได้รับอิสลามแล้ว จงกล่าวเถิดมุหัมมัดว่าพวกท่านอย่าถือเอาการเป็นอิสลามของพวกท่านมาถ่อมตนเป็นบุญคุณแก่ฉันเลย แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงมีบุญคุณแก่พวกท่านต่างหาก โดยที่นำพวกท่านสู่การศรัทธา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” (อัล-หุญรอต :

17)

อัลลอฮ์ได้กล่าวถึงความโปรดปรานของพระองค์ที่ได้มอบทางนำแก่
ท่านนบี คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ว่า

﴿ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا
الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ
لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ (الشورى: ٥٢)

ค ว า ม ว่า
“และเช่นนั้นแหละเราได้ประทานวิวรณ์แก่เจ้าตามบัญชาของเรา
เจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าอะไรคือคัมภีร์ และอะไรคือการศรัทธา
แต่ ว่า เ ร า ไ ต่ ท า ให้ อัล กุ ร อ น เป็น แ ส ง ส ว่ ง
เพื่อชี้แนะทางโดยนัยนั้นแก่ผู้ที่เราประสงค์จากปวงบ่าวของเรา และแท้จริง
เจ้านั้นจะเป็นผู้ชี้แนะสู่ทางอันเที่ยงธรรมอย่างแน่นอน” (อัล-ชูรอ : 52)

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ﴿٧﴾ (الضحى: ٧)

ความว่า “และเข้าได้พบว่าเจ้านั้นหลงทาง ข้าจึงชี้แนะทางนำแก่เจ้า” (อัล-ฎุฮา
: 7)

และในหะดีษที่รายงานโดย อับดุลลอฮ์ บิน ซัยด์ ท่านนบี
คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ได้กล่าวแก่ชาวอันศอรุว่า

«أَلَمْ أَجِدْكُمْ ضَالًّا فَهَدَاكُمْ اللَّهُ بِِي» (البخاري رقم ٤٣٣٠، مسلم رقم ٢٤٩٣)

ความว่า “ฉันพบพวกท่านอยู่ในความหลงผิด แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ทรงชี้ทางนำแก่พวกท่านเพราะฉัน มิใช่ดอกหรือ?” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 4330 และมุสลิม หมายเลข 2493)

และเช่นเดียวกันที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวทวงชาวสวรรค์ด้วยความโปรดปรานอันนี้ ดังปรากฏในอัลกุรอานว่า

﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلِيٍّ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَن هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَن تِلْكَمُ الْجَنَّةُ أَوْرَثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (الأعراف: ٤٣)

ค ว า ม ว่า “และเราได้ถอนการผูกใจเจ็บแค้นออกจากหัวอกของพวกเขา(คือชาวสวรรค์) โดยมีบรรดาแม่น้ำไหลอยู่ภายใต้(ที่พิภพ)ของพวกเขา และพวกเขาได้กล่าวว่า ‘การสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ผู้ทรงแนะนำพวกเราให้ได้รับสิ่งนี้ (ย อ ม ร ี บ อี ส ล อ ม เ ป็ น ศ า ส น า) และใช่ว่าพวกเราจะได้รับคำแนะนำก็ไม่หากว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงแนะนำแก่พวกเรา และที่จริงแล้ว บรรดาศาสนทูตแห่งพระเจ้าของเรานั้นได้นำความจริงมาให้เราแล้ว’

และพวกเขาเหล่านั้นก็ได้ถูกป่าวร้องว่า
นั่นแหละคือสวนสวรรค์ที่พวกท่านได้รับมันไว้เป็นมรดก
เนื่องด้วยผลกรรมที่พวกท่านได้กระทำไว้ก่อนหน้านี้” (อัล-อะฮฺรอฟ : 43)

อนึ่ง...ทางนำ (อัล-ฮิตายะฮฺ) มีสองประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ฮิตายะฮฺด้วยการชี้แนะ ชี้นำ นำทาง และเผยแผ่
ดังปรากฏหลักฐานจากอัลกุรอานว่า

﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝۷﴾ (الرعد: 7)

ความว่า “และทุกกลุ่มชนจะมีผู้ชี้นำทาง” (อัล-เราะอะฮุด : 7)

﴿وَأَنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۵۲﴾ (الشورى: 52)

ความว่า “และแน่นอนว่าเจ้าจะชี้นำสู่แนวทางที่เที่ยงตรง” (อัล-ชูรอฮ : 52)

﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَي رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ۝۹۲﴾ (المائدة: 92)

ความว่า “แต่ถ้าพวกเจ้าผินหลังให้ก็พึงรู้ว่าที่จริงหน้าที่ศาสนทูตของเรานั้น
คือ การประกาศอันชัดเจนเท่านั้น” (อัล-มาอิดะฮฺ : 92)

ท่านนบี คือลัลลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวกับท่านอะลี
เราะฎียัลลอฮฺอานฮฺว่า

﴿فَوَاللَّهِ لَأَنَّ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ

حُمْرُ النَّعَمِ﴾ (رواه مسلم 1872/4 رقم 2606)

ความว่า “ ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ หากอัลลอฮ์ทรงชี้หน้าใครคนหนึ่งโดยการชักนำของเจ้าย่อมดีกว่าที่เจ้าได้ครอบครองอูฐสีแดงเสียอีก” (บันทึกโดยมุสลิม 4/1872 หมายเลขหะดีษ 2406)

ประเภทที่ 2 ฮิดายะฮ์เตาฟีกสู่การน้อมรับอิสลาม สิ่งนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียว ดังที่พระองค์ได้กล่าวแก่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (القصص: ๕๖)

ความว่า “แท้จริง เจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้ แต่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่สมควรได้รับแนวทางที่ถูกต้อง” (อัล-เกาะศ็อบ :56)

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (يونس: ๙๙)

ความว่า “ หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้วไซริ์ แน่นอนว่าทุกคนบนหน้าแผ่นดินนี้ก็ยอมเป็นผู้ศรัทธาทั้งหมด(แต่พระองค์ไม่ประสงค์เช่นนั้น) หรือว่าเจ้าจะบังคับให้ผู้คนเป็นผู้ศรัทธา(ด้วยการขู่เชิญ)กระนั้นหรือ?” (ยูนุส : 99)

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (السجدة: ١٣)

ค ว า ม ว า “ แ ล ะ ถ ้า เ ร า ป ร ะ ส ง ค์
แน่อนเราจะทำให้ทุกชีวิตได้รับทางนำสู่แนวทางที่ถูกต้องของมัน
แต่ ว่า ค ำ ส ัญ ญา ข อ ง ข ำ นั้ น ไ ต่ ขี ้ ข า ด ส ม จ ร ิ ง แ ล ้ว
ว่าแท้จริงข้าจะให้คนเต็มไปด้วยญินและมนุษย์รวมกันทั้งหมด” (อัล-
สัจญะตะฮุ:13)

ยังมี การ ฮี ตา ยะ ฮุ อี ก บ าง ป ร ะ เภ ท นั้ น กั ็ คื อ
การที่อัลลอฮฺทรงนำทางคนหนึ่งให้ได้ประกอบคุณงามความดี
หรือให้เขาเป็นคนดีมีคุณธรรมและจริยธรรมกับคนอื่น ในหะดีษที่รายงานโดย
อับดุลยุบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่
«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطَايَايَ وَذُنُوبِي كُلَّهَا، أَنْعِمْنِي وَأَحْسِنِي وَارْزُقْنِي، وَاهْدِنِي
لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَالْأَخْلَاقِ، فَإِنَّهُ لَا يَهْدِي لِصَالِحِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَلَا يَصْرِفُ
عَنْ سَيِّئِهَا إِلَّا أَنْتَ» (رواه الحاكم ٥٢٣/٣ رقم ٥٩٤٢)

ค ว า ม ว า
“ขออัลลอฮฺขอได้โปรดให้อภัยในความผิดและบาปทั้งหลายของฉันด้วยเถิด
ขอทรงโปรดปรานแก่ฉัน ทรงให้ชีวิตที่ดีแก่ฉัน ทรงให้ปัจจัยยังชีพที่ดีแก่ฉัน
ขอ ทรง โป ร ด ขี ้ น ำ ฉั น สู่ กิ จ ก า ร ง า น แ ล ะ ม า ร ย า ท ที่ ดี
แท้จริงไม่มีใครที่จะชี้แนะฉันสู่ความดีของมันได้นอกจากพระองค์เพียงผู้เดียว

และไม่มีใครที่จะนำฉันออกจากความชั่วช้าของฉันได้นอกจากพระองค์เพียงผู้เดียว” (บันทึกโดย อัล-หากิม 3/523 หมายเลขหะดีษ 5942)

การฮิตายะฮฺที่สำคัญยิ่งอีกบางประการหนึ่ง คือ การที่อัลลอฮฺซึ่งนำบ่าวให้ยึดมั่นในการให้เอกภาพ (เตาฮีด) และห่างไกลจากการตั้งภาคีต่อพระองค์ ผู้ใดก็แล้วแต่ที่ยืนหยัดบนเส้นทางดังกล่าว แน่ใจว่าเขาจะได้รับความปลอดภัยทั้งโลกนี้และโลกหน้า

﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ (الأنعام: 82)

ค ว า ม ว ่า “บรรดาผู้ที่ศรัทธาโดยที่มิได้ให้การศรัทธาของพวกเขาปะปนกับการตั้งภาคีนั้น ชนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับความปลอดภัย และพวกเขาคือผู้ที่ได้รับทางนำ” (อัล-อันอาม : 82)

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม เองก็มักจะขอฮิตายะฮฺทางนำจากอัลลอฮฺอยู่อย่างสม่ำเสมอ ดังมีหะดีษรายงานจากท่านอิบน์ มัสอูด เราะะฎียัลลอฮุอันฮุว่า

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ : «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالْتَّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ» (رواه مسلم رقم ٢٧٢١)

ความว่า “แท้จริงท่านนบีมูฮัมมัดกล่าวว่าขอคุณอาอีว่า โอิ้อัลลอฮฺขอทรงโปรดนำทางแก่ฉัน ให้ฉันมีความยำเกรง มีความบริสุทธิ์ และมีความพอเพียงด้วยเถิด” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลขหะดีษ 2721)

และท่านนบีมูฮัมมัดต่ออ้อัลลอฮฺเพื่อให้บรรดาเศาะหาบะฮฺของท่าน ไ ด้ รั บ ท า ง นั ้ า ทั้งยังได้ชี้แนะประชาชาติของท่านให้เป็นผู้มีนิสัยขอทางนำแก่ผู้อื่นด้วย ดังมีเรื่องเล่าจากญะรียร์ บิน อับดุลลอฮฺ ว่า

شَكَوْتُ إِلَيْهِ - أَي النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَيِّي لَا أَثْبُتُ عَلَى الْحَيْلِ، فَضَرَبَ بِيَدِهِ فِي صَدْرِي، وَقَالَ : «اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ، وَاجْعَلْهُ هَادِيًا مَهْدِيًّا» (رواه

البخاري رقم ۳۰۳۶ ومسلم رقم ۲۴۷۵)

ความว่า “ฉันได้บอกกล่าวแก่ท่านนบีมูฮัมมัด เวลาที่ฉันนั่งอยู่บนม้าน้ำมีความรู้สึกว่ามันไม่กระชับมั่นคง ท่านจึงเอามือมาแตะที่หน้าอกของฉันแล้วกล่าวว่า โอิ้อัลลอฮฺขอพระองค์ได้โปรดให้เขามีความมั่นคง และให้เขาเป็นผู้ที่ชี้นำสู่สัจธรรมและเป็นผู้ได้รับทางนำด้วยเถิด” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลขหะดีษ 3036 และมุสลิม หมายเลขหะดีษ 2475)

วันหนึ่งท่านภุพียล์และเพื่อนๆ ได้เข้าหาท่านเราะฮะฮูล คีออลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วได้เล่าให้ท่านฟังว่า

พรรคพวกของท่านที่เป็นชาวเดาส์ฝ่าฝืนและปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น พวกเขาจึงขอร้องท่านได้ขอให้อัลลอฮ์ทำลายล้างพวกเขาด้วย มีผู้กล่าวว่าชาวเดาส์ต้องฉิบหายแน่นอน แต่ท่านนบี คืออัลลอฮ์อะลัยฮิอะสสลัม ตอบว่า

«اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَأْتِ بِهِمْ» (رواه البخاري رقم ۳۰۳۶ ومسلم رقم ۲۴۷۰)

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ โปรดให้ทางนำแก่ชาวเดาส์ด้วยเถิด และโปรดให้พวกเขามาสู่เราด้วยเถิด” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หมายเลขหะดีษ 3036 และมุสลิม หมายเลขหะดีษ 2475)

ครั้งหนึ่งท่านนบี คืออัลลอฮ์อะลัยฮิอะสสลัม ได้กล่าวแก่ท่านอะลีเยราะซะฎียัลลอฮ์อันฮุ ว่า

«قُلْ : اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي ، وَادْكُرْ بِالْهَدَى هِدَايَتِكَ الطَّرِيقَ ، وَالسَّادَاتِ سَادَاتِ السَّهْمِ» (رواه مسلم ۲۷۲۰)

ความว่า “ โอ อะ ลี ยะ เอ ย เจ้า จ ง ก ล่า ว ข อ ว่า โอ้อัลลอฮ์ ขอได้โปรดชี้ นำทางแก่ฉันด้วยเถิด และโปรดให้ฉันมีความเที่ยงตรงด้วยเถิด และเจ้าพึงรำลึกขณะที่ขอด้วยคำกล่าวทั้งสองนี้ในดุอาอ์ว่าการชี้ นำ ก็ คือ ชี้ นำ เจ้า สู่ ทาง อัน เที่ยง ตรง ส่วนความเที่ยงตรงก็คือการปฏิบัติได้อย่างตรงตามเป้าหมายเฉกเช่นผู้ที่ตัดดอกศรให้ตรง” (บันทึกโดยมุสลิม หมายเลขหะดีษ 2725)

ท่านอัล-บิรรออ์ บิน อาซิบ เล่าว่า

رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْحَنْدَقِ، وَهُوَ يَنْقُلُ التُّرَابَ حَتَّى
وَأَرَى التُّرَابَ شَعَرَ صَدْرِهِ، وَكَانَ رَجُلًا كَثِيرَ الشَّعْرِ، وَهُوَ يَرْتَجِزُ بِرَجَزِ
عَبْدِ اللَّهِ :

«اللَّهُمَّ لَوْلَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا * وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
فَأَنْزِلْ لَنَا سَكِينَةً عَلَيْنَا * وَثَبِّتْ الْأَقْدَامَ إِنْ لَاقَيْنَا
إِنَّ الْأَعْدَاءَ قَدْ بَغَوْا عَلَيْنَا * إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةَ آبِينَا»

(رواه البخاري ٣٠٣٤، ومسلم رقم ٢٧٥)

ความว่า “ในสมรภูมิดีคอนดัก (สงครามคู หรือสงครามอะหฺซาบ, พันธมิตร)
ฉันได้เห็นท่านเราะอ์ซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
แบกขนดินจนขนหน้าอกของท่านเปื้อนดินเต็มไปหมด
ท่านเป็นผู้ที่มีขนขึ้นตามร่างกายดกมาก
ซึ่งท่านได้กล่าวบทกวีเป็นการปลุกเร้าใจว่า

โอ้อัลลอฮฺหากไซ้พระองค์เราคงไม่ได้รับทางนำ

เราคงไม่ได้ละหมาดและไม่ได้จ่ายซะกาต

ขอได้โปรดให้จิตใจของเราสงบ

ทั้งให้เรามีความมั่นคงในยามที่ออกรบ

เหล่าศัตรูได้ละเมิดต่อพวกเรา

ถ้าพวกเขาต้องการสร้างความอุ่นวาย
เราก็จะไม่ยอมให้พวกเขาทำได้ (บันทึกโดยอัล-บุคอรี หมายเลขหะดีษ 3034
และมุสลิมหมายเลขหะดีษ 275)

อิบน์ ตัยมียะฮ์ กล่าวไว้ว่า
“บ่าวคนหนึ่งมีความจำเป็นต้องแสวงหาความโปรดปรานแห่งทางนำจากอัลลอฮ์
อยู่เสมอ เขามีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อสวาระของดุอาอ์นี้
เนื่องจากไม่มีหนทางใดที่จะทำให้เขารอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์
และไม่สามารถบรรลุซึ่งความสุขได้ นอกจากด้วยทางนำนี้เท่านั้น
และทางนำที่ว่านี้ก็ไม่ได้มาเว้นแต่ด้วยการชี้แนะของอัลลอฮ์เท่านั้น” (อัล-
พะตาวา 14/37)

อิบน์ ลกัยอ์ ยิม กล่าวไว้ว่า
“เมื่อบ่าวคนหนึ่งได้ศรัทธาต่อคัมภีร์ในภาพรวม
พร้อมกันได้ปฏิบัติตามคำสั่งต่างๆ และยอมรับเชื่อมั่นในเรื่องราวต่างๆ
ในคัมภีร์ สิ่งนั้นจะเป็นปัจจัยให้เขาได้รับทางนำอีกประการหนึ่งตามมา
ซึ่งจะทำให้เขาได้รับความประเสริฐเหนือกว่า
เพราะการยึดอายะฮ์นั้นไม่มีขอบเขต
แม้ว่าบ่าวคนหนึ่งจะบรรลุถึงระดับขั้นไหนแล้วก็ตามที” (อัล-พะวาอิด:1/130)

﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَصِيصَ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ
ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا﴾ (مریم: ۷۶)

ความว่า “และอัลลอฮฺจะทรงเพิ่มแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่อยู่ในแนวทางนั้น และการงานที่ดีที่ยั่งยืนย่อมมีรางวัลที่ดียิ่งกว่า ณ พระเจ้าของเจ้า และยอมเป็นบันปลายที่ดียิ่งกว่า” (มัรยัม : 76)

และอัลลอฮฺได้บอกไว้ครกก็ตามที่อัลลอฮฺประสงค์ให้เขาได้รับทางนำสู่ศาสนาอันเที่ยงธรรมก็จะทำให้จิตใจของเขาเปิดกว้างและในทางตรงกันข้ามบุคคลใดที่อัลลอฮฺประสงค์จะให้เขาหลงผิดจะทำให้เขาจะรู้สึกคับอกคับใจต่อศาสนา

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾﴾ (الأنعام: ١٢٥)

ความว่า “ผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงต้องการจะแนะนำเขาพระองค์ก็จะทรงให้หัวใจของเขาเบิกบานเพื่อรับอิสลามและผู้ใดที่พระองค์ทรงต้องการจะปล่อยให้เขาหลงทางก็จะทรงให้ทรวงอกของพวกเขาคับแคบอัดอัดประหนึ่งว่าเขากำลังขึ้นไปยังฟากฟ้าในการทำงานนั้นแหละอัลลอฮฺจะทรงให้ความโลมมแก่บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา” (อัล-อันอาม : 125)

ส่วนหนึ่งจากสาเหตุที่จะทำให้มีความมั่นคงอยู่บนเส้นทางแห่งทางนำคือ

หนึ่ง ดูอาห์ ดังมีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะวะฎียัตลลอฮฺอันฮา เล่าว่า (ดูอาห์ที่ท่านนบี คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม จะกล่าวขอเป็นประจำ คือ

دَعَوَاتٌ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكثِرُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَا «اللَّهُمَّ يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ» قَالَتْ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ تُكثِرُ تَدْعُوَ بِهِذَا الدُّعَاءِ، فَقَالَ: «إِنَّ قَلْبَ الْآدَمِيِّ بَيْنَ أَصْبُعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَإِذَا شَاءَ أَرَاغَهُ، وَإِذَا شَاءَ أَقَامَهُ» (رواه أحمد (٩١/٦

ความว่า “ดูอาห์ที่ท่านนบี คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม จะกล่าวขอบ่อยเป็นประจำ คือ “โอ้อัลลลอฮฺผู้ซึ่งผันแปรจิตใจ ขอได้โปรดดลบันดาลจิตใจของฉันให้ยึดเหนี่ยวต่อศาสนาของพระองค์อย่างมั่นคง ด้วยเถิด ” ฉัน จึง ก ล ่า ว ถ ำ ม ท ำ น ว ำ เหตุใดท่านจึงอ่านดูอาห์บทนี้มากเหลือเกิน ท่านจึงให้คำตอบแก่ฉันว่า “เนื่องจากว่าจิตใจของมนุษย์อยู่ระหว่างสองนิ้วของพระองค์อัลลลอฮฺผู้เกรียงไกรและสูงส่ง ถ้าพระองค์ต้องการ พระองค์ก็จะทรงทำให้มันไขว้เขว หรือ ถ้า พระ องค์ ป ระ ส ง ค์ ก ี จะ ท ร ง ท ำ ให้ ม ัน ม ัน ค ง สุดแล้วแต่ประสงค์ของพระองค์” (บันทึกโดยอะหฺมัด 6/91)

สอง มีความกระตือรือร้นที่จะประกอบคุณงามความดี อัลลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دَيْرِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ ۗ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيثًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا لَا تَأْتِيَنَّهُمْ مِّنْ لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهْدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾﴾ (النساء: 66 - 68)

ความว่า “และแม้ว่าเราได้กำหนดแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงฆ่าตัวของพวกเจ้าเองหรือจงออกไปจากหมู่บ้านของพวกเจ้า พวกเขาก็ไม่กระทำตามบัญชานั้นนอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น และหากว่าพวกเขาได้กระทำตามสิ่งที่พวกเขาได้รับคำแนะนำแล้วไซ้ร้ แน่แท้ว่า มันย่อมเป็นสิ่งที่ดียิ่งกว่าแก่พวกเขาและเป็นสิ่งที่ทำให้มันคงยิ่งกว่า และแน่นอนเราก็จะให้แก่พวกเขาซึ่งรางวัลอันยิ่งใหญ่จากเรา และแน่นอนเราก็จะแนะนำแก่พวกเขาซึ่งทางอันเที่ยงตรง” (อัล-นีส้า 66-68)

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล การเศาะละวาตและความศานติจงมีแด่ท่านนบีผู้ห่มมัดขของเรา รวมถึงบรรดาวงศาคณาญาติ และบรรดาอัครสาวกของท่านทั้งหมดด้วยเทอญ